

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

47

32 KLEUR-BLADZIJDEN

Ons volledig tekenverhaal :

STAN OCKERS

De vierde proeve van onze

GROTE PRIJSVRAAG

en een nieuw tekenverhaal

KAPITEIN GRIJZEBAARD

Stan Ockers

De sympatieke kampioen
door Jean Graton

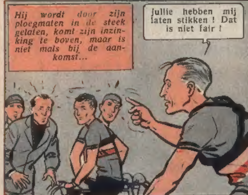

In 1947 doet hij zich opnieuw opmerken. Hij behaalt de derde plaats in de eindrangschikking van de Ronde van Zwitserland, de tweede plaats voor de bergritten en de ritten tegen het uurwerk. De twee mannen die hem klopten zijn Gino Bartali en Giulio Bresci !
Wel, Stan, je hebt een plaatsje veroverd onder de « assen » ?
Wacht maat ! Volgend jaar zal je nog wat anders beleven!
VINS DE FRANC
5

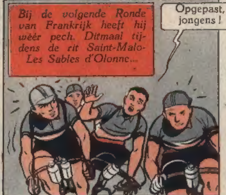

En het jaar daarop, in 1948, houdt Stan Ockers zijn belofte in de Ronde van Zwitserland.
Ockers heeft een kans. Hij is op het ogenblik tweede in het algemeen klassement achter Kübler.
3

Op dat ogenblik doet Richard Depoorter, zijn ploegmaat, een dodelijke val...

Het spijt mij, vrienden, maar ten teken van rouw trekt de hele ploeg zich terug !
Dat is jammer voor jou, Stan ! Je kansen stonden zo goed !

In de Ronde van Frankrijk van hetzelfde jaar krijgt Stan Ockers in de rit Toulouse-Montpellier een inzinking...
8
27

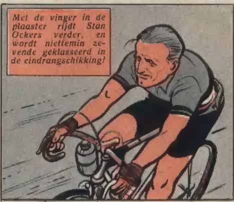

Hij wordt door zijn ploegmaten in de steek gelaten, komt zijn inzinking te boven, maar is niet mals bij de aankomst...
Jullie hebben mij laten stikken ! Dat is niet fair !

Bij de volgende Ronde van Frankrijk heeft hij wéér pech. Ditmaal tijdens de rit Saint-Malo-Les Sables d'Olonne...
Opgepast, jongens !

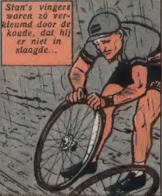

Ha, wat doet mijn vinger pijn !

Stan rijdt niettemin verder, en bij de aankomst...
Wat er aan je vinger hapert ?... Die is gebroken !

Met de vinger in de plaaster rijdt Stan Ockers verder, en wordt niettemin zevende geklasseerd in de eindrangschikking!

HET is de gewoonte dat tijdens de Ronde van Frankrijk de volgers van de koers boven op de Galibier een ogenblik stilhouden om ingetogen te buigen voor het monument dat daar opgericht werd ter nagedachtenis van Henri Desgranges, de vader van de Ronde.
Op zekere keer was het zeer slecht weer toen Stanneke Ockers boven op de berg kwam...

...juist voor het gedenkteken...
BANG

Stan's vingers waren zó verkleumd door de koude, dat hij er niet in slaagde...

..een nieuwe band op z'n wiel te zetten.

Razend van woede en pijn keert hij zich naar het monument en roept :

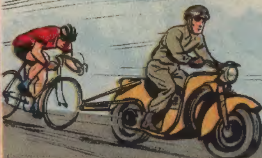
Jij hebt dit alles gewild, tiran ! Maar ik geef het niet op, hoor!

En dank zij een buitengewone inspanning, slaagt hij er in zijn band er tóch op te krijgen en zelfs de verloren tijd terug in te halen !

In 1950 wordt Stan Ockers een zoon geboren. Hij beseft dat hij nu nog meer dan vroeger het beste van zichzelf moet geven.

Ja, mijn kleine Eddie, je zult fier zijn op je vader !

En Stan Ockers komt meer en meer op het voorplan. Tijdens de daaropvolgende jaren verwerft hij zeer eervolle plaatsen in alle grote internationale wedstrijden. In 1951 eindigt hij vijfde in de Ronde van Frankrijk, tweede in 1952 achter Coppi, hij behaalt de derde plaats in het wereldkampioenschap in 1953, de zesde in 1954 en sinds Kerstmis 1948 staat het wereldkampioenschap achter motoren op zijn naam. Hij behaalt...

In 1955 bereikt hij zijn hoogtepunt. Hij traint zich in gezelschap van Impanis en Van Steenbergen. Enkele dagen voor de start van de « Waalse Pijl » vraagt een journalist hen :

Wie van jullie zal zaterdag winnen ?

Ik, want ik ben nu reeds 35 jaar en ik heb geen tijd meer te verliezen... overmorgen ben ik reeds een oud man !

Drie dagen later wint hij de wedstrijd ! Het is zijn éérste overwinning in een grote klassieke baankoers.

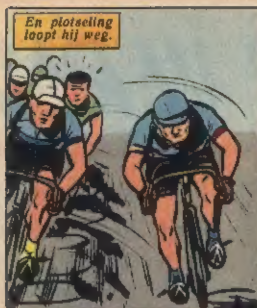
Vier dagen later haalt hij de overwinning in Luik-Bastenaken-Luik. Stan is nu een eerste rangssprinter geworden.

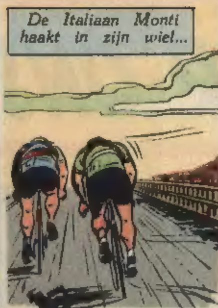
Rome - Frascati ! De wielerkampioenschapen op de baan worden er betwist en Stan Ockers staat aan de start.

Hij rijdt zeer intelligent, en op enkele ronden voor de eindmeet zit hij nog midden in het peloton dat acht minuten vertraging heeft...

...op een groep ontsnapte renners...

Ik moet iets doen !

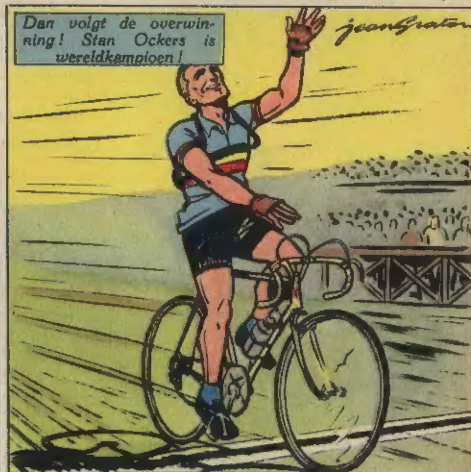

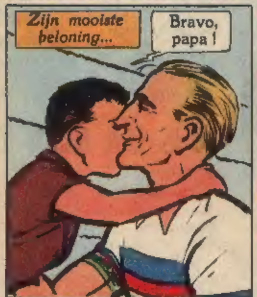

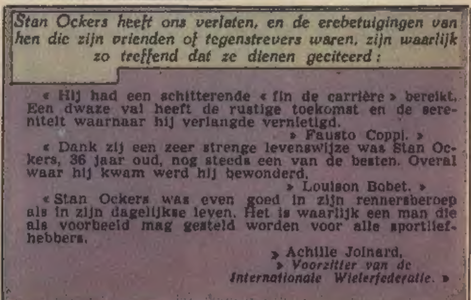

VOLGENDE WEEK : NEY

Einde

ONDER ONS VERMA

EEN TEGENSLAG TE BOVEN KOMEN

JAN werd verslagen, en hij was nochtans zeker van zijn overwinning, van zijn eerste plaats. Hij heeft alles in het werk gesteld om zijn doel te bereiken. Hij heeft geen inspanning gespaard, en nochtans werd Jan overwonnen. Er was een sterkere dan hij. Iemand die nóg slimmer was. Jan heeft zijn meester gevonden, en meteen leert hij weer wat nederigheid is.

Wie is Jan?

Jan is een van de knapste leerlingen van zijn klas, die aanspraak maakt op de eerste plaats in de examen en die tweede werd geklasseerd.

Wat gaat Jan nu aanvangen?

Gaat hij zich kwaad maken? Zich laten ontmoedigen? Gaat hij zijn lot onrechtvaardig noemen? Zal hij zich vol haat keren tegen hem die de eerste plaats heeft verworven waarop hij rekende?

Neen, Jan is een kerel! Hij komt zijn tegenslag te boven. Gaat recht op zijn tegenstrever toe. Reikt hem de hand. Feliciteert hem hartelijk. In een woord : hij gedraagt zich sportief.

Jan is niet de eerste van de klas, maar is en blijft zeker een van de besten!

Kuifje

In een hoekje met een boekje

DE SPOKENJAGERS

Willy Vandersteen is op jacht geweest, niet op grof of klein wild, want de jacht op de dieren vindt hij iets afschuwelijks. Hij is op jacht geweest op... spoken! Wanneer ik zeg « hij » dan denk ik natuurlijk aan Lambik. Maar Lambik en Willy Vandersteen, dat is nu eenmaal één en dezelfde persoon. Wie weer eens hartelijk wil lachen, en enkele vrolijke uurtjes doorbrengen, schaffe zich het nieuwste album van Willy Vandersteen aan : « De Spokenjagers ».

HIJS EEN NIEUW ZEIL

DE Uitgeverij K. S. A. - Jong Vlaanderen stuurde ons een nieuw boek van Willy Muylle ter bespreking « Hijs een nieuw zeil ». Het is een vlot en goed geschreven boek, boeiend en zeer verzorgd uitgegeven, verlucht met talrijke illustraties van A. van Avermaete.

De naam van de schrijver is sommigen misschien wel onbekend, maar hij vestigde de aandacht op zich door het verwerven van de eerste prijs van een literaire prijsvraag in de loop van vorig jaar. Dit werk is waarlijk een van de besten die wij ontvingen. Het bezit al de eigenschappen van een goed jongensboek.

(Prijs : 35 F.)

EEN NIEUW ALBUM VAN HERGE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DEZE titel is voor Kuifjeslezers geen onbekende, want zij hebben allen dit boeiend verhaal van week tot week in hun blad kunnen volgen. Maar welke Kuifjeslezer zou niet graag het album bezitten van dit prachtig verhaal om zijn collectie van albums van Hergé aan te vullen? Het is verkrijgbaar in alle boekhandels en dagbladwinkels. Men kan het ook bestellen bij « Les Editions du Lombard », Lombardstraat, 24, Brussel. PRIJS : 69 F.

HEMELS !

MIJN opinie over uw blad is kort : het is een hemels blad ! Het kan niet beter. Steengoed Ik lees het al bijna vier jaar, en ik kan niets anders zeggen dan dat ik nog geen beter blad heb gezien ! » zo schrijft de zeer entousiaste lezer. Henk Nijhuis, Van Reesstraat, 72, Den Haag. Hij zou ook graag willen korresponderen met Kuifjeslezers uit Vlaanderen van 14 à 15 jaar. Henk interesseert zich speciaal voor sport, atletiek, zwemmen en voor schaken. Hij houdt ook van jazz.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

— Hoe wil je dat men ons ziet in dat maïswoud ?

DE WAARHEID UIT EEN KINDERMOND

JEFKE staat met zijn ouders in het kantoor der douanen. Een douanier onderzoekt vluchtig het valies van papa.

— In orde ! zegt de man.

— Zie je wel, papa, roept Jefke triomfantelijk, dat hij de fles cognac niet heeft gevonden !

WAT HIJ DOEN ZOU

Gust. — Nu, wat zou je doen als je in mijn schoenen moest staan, Karel ?

Karel : Ze blinken !

DE PORTRETTENGALERIJ

Een jonge graaf wandelt met een gast in de portrettengalerij van zijn kasteel.

— Dit is mijn overgrootvader.

— Toe maar ! Hij ziet er niet ouder uit dan u !...

DE BAROMETER DAALT

— Jantje, ga eens op het balkon kijken of de barometer is gedaald !

— Ja, mama, hij is gedaald !

— Hoeveel ?

— Tot op straat !

EEN GEKKENGESCHIEDENIS

Een gek schrijft een brief, terwijl een tweede gek toekijkt.

— Wat doe je daar ?

— Ik schrijf een brief.

— Naar wie ?

— Naar mij.

— En wat vertel je aan jezelf ?

— Dat weet ik niet : ik heb mijn brief nog niet ontvangen !

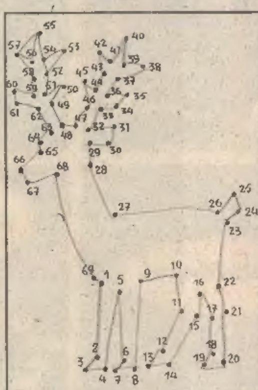
SLIM

Jan ontmoet Pol en zegt :

— Pol, ik heb mijn brieventas vergeten, leen mij eens 100 frank.

— Kom, hier heb je vier frank. Stap in de tram en ga je brieventas halen.

MAAK DEZE TEKENING

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE EEN EGOIST ?

De egoïsten vormen de grote meerderheid, helaas ! De egoïsten spreken steeds over « ik » en « mij », ze beginnen iedere brief met « ik » en beschouwen zichzelf als het middelpunt van de wereld, het centrum waarrond alles draait. Wij hopen dat jij tot die mensen behoort die ***EERST*** *aan anderen en dan pas aan zichzelf denken.*

1. — Krijg je liever dan te geven ? . . . .

2. — Vind je het vreselijk vervelend je plaats te moeten afstaan in trein, tram of autobus ? . . . .

3. — Zeg je niet graag aan je vriend waar je een of ander boek of waar je goede schoolbenodigdheden gevonden hebt ? Wil je het goed adres voor jou alleen houden ? . . . .

4. — Deel je niet graag met je broers of zusters ? . . . .

5. — Bedien je je aan tafel rijkelijk zonder te kijken of er wel genoeg is voor iedereen ? . . . .

6. — Dring je graag je eigen wil op ? . . . .

7. — Zorg je er steeds voor het grootste of het beste deel te hebben ? . . . .

8. — Ben je stokdoof wanneer men een vrijwilliger vraagt om een of ander karweitje op te knappen ? . . . .

9. — Denk je alleen maar aan je vrienden als ze je nuttig kunnen zijn ? . . . .

10. — Denk je eerst aan je eigen komfort dan pas aan dit van anderen ? . . . .

11. — Verwijt men je dikwijls dat je alleen aan je zelf denkt ? . . . .

12. — Ligt het woord « eerst oompje en dan oompjes kinderen » in je mond bestorven ? ....

Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

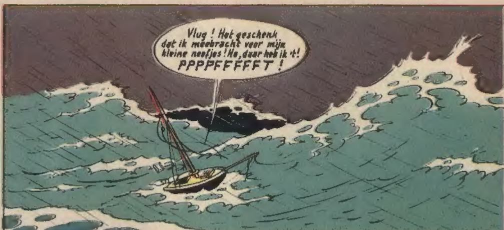

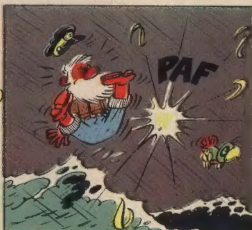
KAPiTEiN GRi

Een hevig orkaan woedt op dit ogenblik boven de Caribische zee. Men is zonder nieuws van de paketboot « Jumping Bean » die Panama gisteren heeft verlaten met bestemming naar New York . . . Men deelt ons mee dat kapitein Grijzebaard, die steeds alleen over de zeeën zwalpt, door de orkaan zou verrast zijn . . .

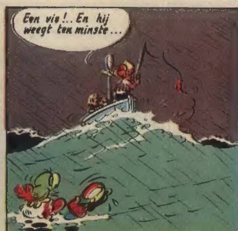

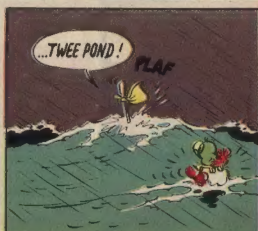

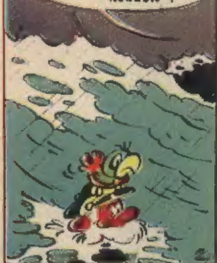

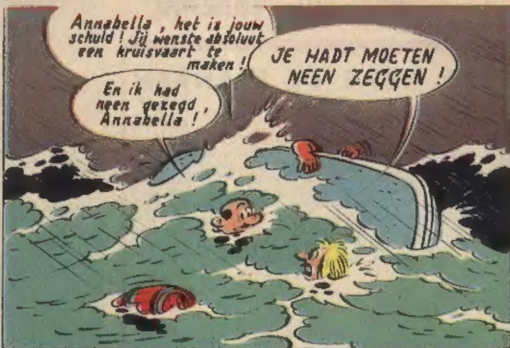

...IJZEBAARD DOOR RMacherot

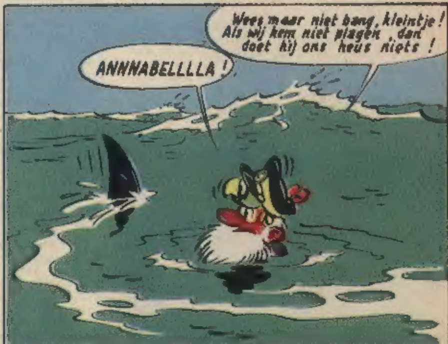

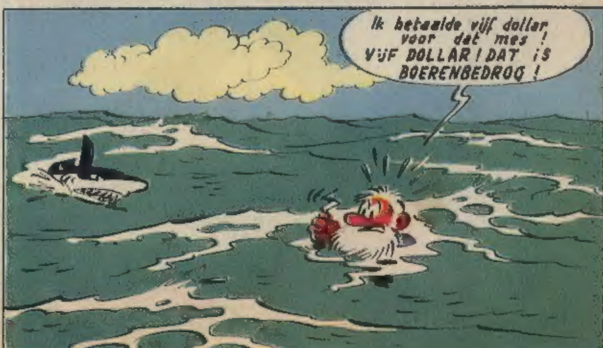

EEN EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

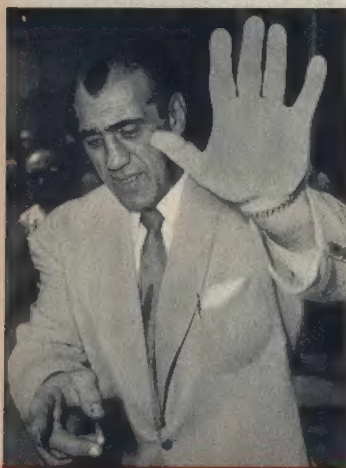
HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

TWAALF MAAL NAAR DE PLANKEN

(VERVOLG EN EINDE)

De sterke Carpentier had dus zoals wij in de voorgaande artikels vertelden, de duimen moeten leggen voor de Yankees en de Europeanen waren er niet goed over aan te spreken dat de boksers van de Nieuwe Wereld veel sterker waren. Gelukkig voor de boksliefhebbers kreeg het Avondland in 1930 een bokser met harde vuisten, een van gewicht : de Duitser Max Schmeling. Hij trad o.m. op tegen de Amerikanen John Coccoskey, beter gekend onder de naam Jack Sharkey. De match had plaats op 13 juni 1930 voor 80.000 toeschouwers. De Amerikaan werd in de vijfde ronde door scheidsrechter Jimmy Crowley uitgeschakeld wegens een te lage slag. Schmeling was dus kampioen.

Twee jaar later kon Sharkey de Europese kampioen echter op punten verslaan. Hij kon zijn titel echter niet lang houden, want het was de Italiaan, de fameuse Primo Carnera, die er mee ging lopen. Het was een reus, 2 meter lang en 120 kg. Hij was een van de origineelste figuren uit de geschiedenis van de bokssport. In kermistenten trad hij als worstelaar op en werd op zekere dag ontdekt door de Franse manager Leon Sée, die er een bokser van maakte. Carnera trad eerst op te Parijs en was spoedig populair. Natuurlijk moest hij zich met de Amerikaanse kampioen meten. Zijn match tegen Sharkey duurde 17 min. en 27 sek. Met een uppercut zond Carnera zijn tegenstander naar de planken. Men hoorde later over Sharkey niet meer spreken.

Primo Carnera, jaren na zijn glorietijd.

★

Er rees echter een nieuwe ster aan de bokshemel op : Max Baer, die eigenlijk Max Adelbert Baer heette en van Duits-Amerikaanse afkomst was. Hij was een prachtig atleet : 1,88 m groot en woog ongeveer 90 kg. Hij trad op voor de film telkens wanneer men een bokser of een sterke kerel nodig had en op zekere dag liet hij er zich toe overhalen voor de titel van wereldkampioen te boksen tegen Carnera. Het was een geweldige match. Ik weet niet of men te voren of later nog ooit zo iets heeft beleefd. Carnera, de reus, werd niet minder dan twaalf keer naar de planken gezonden. Iedere keer wanneer men dacht dat hij k.o. was, rees hij weer overeind. Ten slotte, in de elfde ronde kon hij niet meer en telde de scheidsrechter het onverbiddelijke « OUT ».

De heerschappij van Carnera was daarmee, dat kan je wel raden ten einde, maar die van Max Baer duurde ook niet erg lang. Hij voelde waarschijnlijk meer voor de film en aan tucht had hij een broertje dood. Toen hij op 13 juni 1935 zijn titel moest verdedigen tegen Jimmy Braddock ging het niet al te best en het was Braddock die het haalde. Het zou mij niet zo erg verwonderen, moest je de naam Jimmy Braddock nooit gehoord hebben, want zijn carrière was van korte duur. Twee jaar na zijn match tegen Max Baer moest hij optreden tegen de beroemde negerbokser Joe Louis en werd in acht ronden k.o. geslagen. Deze match opende voor Joe Louis een lange reeks overwinningen. Hij werd slechts ééns verslagen, en dat was door Max Schmeling, die even voor de oorlog een « come back » deed. Joe Louis mocht echter herkansen en overwon toen Max Schmeling in één ronde.

Joe Louis, een prachtig atleet en een zeer knap bokser, bleef lang de onbestreden meester, dan moest hij voor het voetlicht verdwijnen.

Je weet misschien wel dat Joe Louis de laatste jaren herhaaldelijk heeft getracht opnieuw te boksen. Het gelukte echter niet en wij vinden dat heel erg jammer voor hem.

ONZE GOEDE AARDE

— En verzorg het menu een beetje want die kerel daar schijnt er iets van te kennen !

BERGT NOG VEEL GEHEIMEN

IS het juist dat de bergen op een voetstuk rusten ? Sommige geleerden menen dat de voetstukken, waarop de bergen rusten, op de vloeibare kern van de aarde vlotten zoals een ijsberg voor drie vierden onder de waterspiegel steekt en in de oceaan drijft. Men heeft nu getracht na te gaan of dit wel waar is. Er waren en er zijn bovendien nog veel andere vraagstukken op te lossen die betrekking hebben op onze aarde, en het is daarom dat enkele natuurkundigen een reeks proefnemingen deden in de Alpen.

TIJDENS de zomer van dit jaar hebben een groep geleerden ontploffingen veroorzaakt op de bodem van het meer dat op [illegible] km van de Galibier gelegen is. De eerste ontploffingen werden veroorzaakt door ee[illegible] ton meliniet en de waterstraal die opspoot bereikte een hoogte van vijftig meter. Je ziet ze op onze foto. Twee dagen later veroorzaakte men een ontploffing met twee ton meliniet, nadien met vijf en nog later met tien ton springstof. De laatste ontploffing veroorzaakte een waterstraal van driehonderd meter; men kon ze tot in Nice registreren. Waarom deze ontploffingen ? Wel, de trillingen die veroorzaakt worden door de ontploffing, propageren zich langzaam of vlug al naar gelang de dichtheid van het milieu waar zij moeten doordringen. De resultaten van de ontploffingen dienen dus om de aardkorst en de kern van de aarde te bestuderen en beter te leren kennen. Men weet inderdaad nog heel weinig over onze aardbol. Het staat wel vast dat, integendeel met wat men vroeger beweerde, de kern van de aarde niet uit vuur bestaat.

De vulkaanuitbarstingen worden ook niet veroorzaakt door de drukking welke de kern op de aardkorst uitoefent. Men zou best over een witgloeiende kern spreken waar de temperatuur waarschijnlijk 1.100° bedraagt.

De lava door de vulkanen uitgestort komt niet uit de kern van de aarde, maar uit reservoirs gelegen in de aardkorst zelf. De ware oorzaken van de uitbarstingen heeft men nog altijd niet kunnen opsporen.

DE geleerden zijn van oordeel dat de dikte van de aardkorst dertig kilometer bedraagt. Onder die korst zit er een wit gloeiende materie, bestaande uit graniet en bazalt, dan een vloeibare en waarschijnlijk beweeglijke kern, die een diepte bereikt van 5.000 km op de 6.400 km aardstraal.

Wat er verder nog is, is weer anders en men weet slechts dat de materie van de laatste kern verschillend is. Het is best mogelijk dat de eigenlijke kern van de aarde niet vloeibaar, doch vast is.

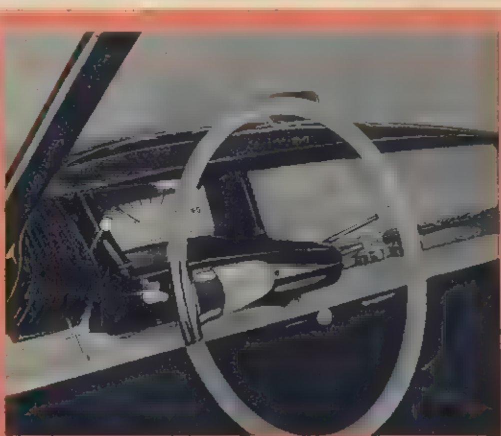
KIEKJE IN HET FRANS AUTOSALON 1956 :

EEN ORIGINELE WAGEN :

de I.D. 19

DE Franse automarkt werd verrijkt met de Citroën ID 19, een wagen die voldoet aan de hartewens van al wie snel wil rijden in een moderne wagen en zich niet de luxe kan veroorloven zo'n prachtige Duitse of Italiaanse sportwagen aan te schaffen.

Hoe ziet de ID 19 Citroën er uit ? Gestroomlijnd, elegant en voorzien van een krachtige motor. De suspensie is buitengewoon verzorgd, evenals de remmen. Deze wagen heeft vier versnellingen, wat natuurlijk heel wat beter is dan de versnellingsdoos van de oude Citroën, die er slechts drie telt. Het dak van de ID 19 is van plastic, heel licht wat echter niet wil zeggen doorschijnend. De carrosserie is in twee kleuren geschilderd. De zetels zijn overtrokken met een zeer klassieke en mooie stof, het dashboard verschilt enigszins van dat van de DS 19. De wielen hebben geen gechromeerde wieldoppen. De prijs van de ID werd naar het schijnt nog niet vastgesteld, maar zal behoorlijk lager zijn dan die van de DS 19.

Het dashboard van de ID 19, met snelheidshefboom rechts onder het stuur. Links en rechts een ventilatiesysteem (in de zomer frisse, in de winter warme lucht), dat men naar wens kan regelen, alles is in plastic.

Citroën hoopt in het begin van volgende lente iedere maand 3.000 DS 19 (de hydraulische fabriek op wielen, zoals men deze auto in de wandeling noemt) te kunnen afleveren.

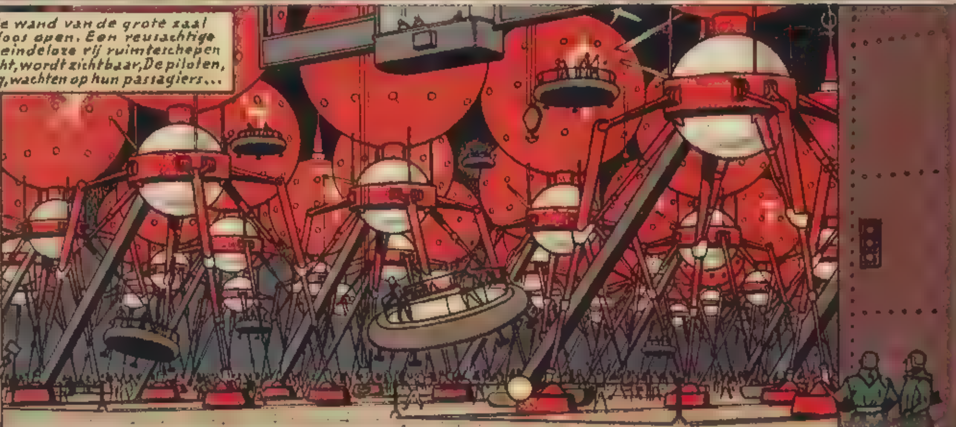
Zodra het ons mogelijk is zullen wij niet nalaten een proefritje te maken met de jongste spruit van Citroën : de ID 19.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

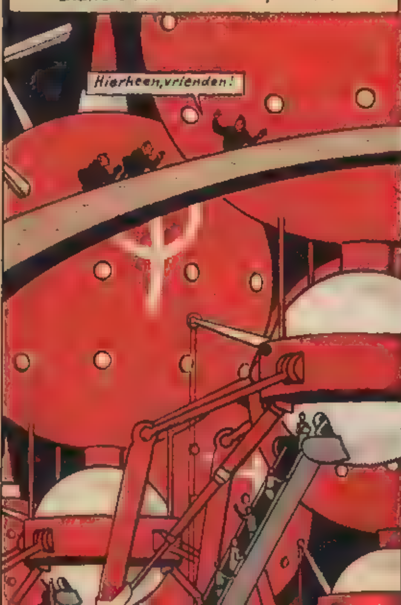
Magon, Tlalak en Olrik stonden op het punt de Basileus gevangen te nemen toen onze helden, Ikaros, Mortimer en Blake, tussenbeide kwamen. Olrik vernielde een toestel en daardoor worden de sluizen, die het water van de oceaan tegenhouden, geopend...

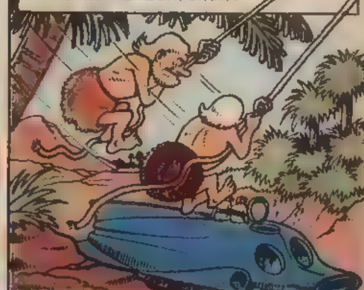
De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

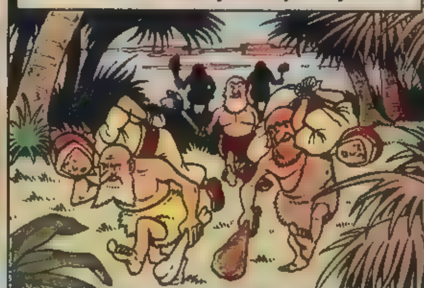
Lambik ziet dat een groep gewapende dwergen naar de ST.M.II marsjeert...

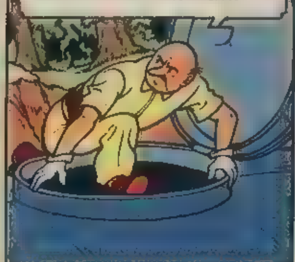

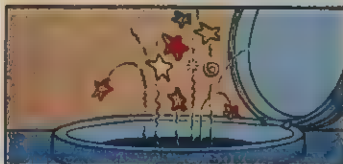

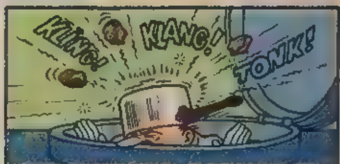

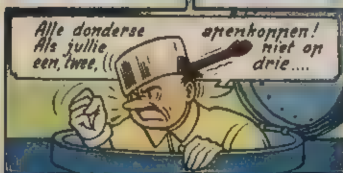

Grote Prijsvraag Kuifje

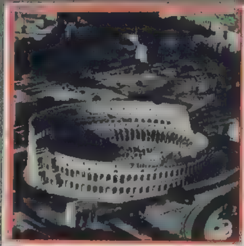
KEN JE DEZE STAD?

VAN een vriend die de vijf werelddelen bezocht kreeg Kuifje deze foto's. Het zijn vijf foto's van vijf verschillende steden en we zijn er van overtuigd, dat je de naam van iedere stad vindt, indien je aandachtig het onderschrift van iedere foto leest.

1. *Sherlock Holmes regelde zijn uurwerk op dat van Big Ben.*
2. *Deze stad ligt in Amerika maar toch spreekt men er Frans.*
3. *Deze stad ligt op zeven heuvels en een wolvin is haar embleem.*
4. *Een mooie stad uit het noorden, waar eertijds een wereldbekend verteller en schrijver van sprookjes woonde en waar dit jaar een kampioenschap plaats vond dat ophef maakte.*
5. *Hoofdstad van een land dat bekend is om zijn uurwerken en een zekere boogschutter.*

OPGELET : WACHT TOT JE HET FORMULIER HEBT OM ONS JE ANTWOORD TE ZENDEN

DE NUMMERS VAN KUIFJE VOOR DE PRIJSVRAAG : Indien je de nummers wenst waarin de proeven verschijnen, je voegt er voor ieder nummer 8 F. (voor het buitenland 10 F.) aan toe.

REGLEMENT

1. De Grote Kuifje's Prijsvraag is kosteloos en al onze lezers mogen er aan deelnemen.
2. De prijsvraag is verdeeld in vijf proeven en de vierde verschijnt in dit nummer.
3. De antwoorden op de VIJF proeven moeten ons SAMEN toegezonden worden op een SPECIAAL FORMULIER, dat in ons blad zal ingelast worden.
4. Op dit formulier moeten de VIJF deelnemingsbons nummers 1, 2, 3, 4 en 5 gekleefd worden.
5. Het formulier moet duidelijk ingevuld worden en in een gesloten en als brief gefrankeerde omslag gestuurd worden naar : KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel, met de vermelding : « Grote Kuifje's Prijsvraag ».
6. De omslag mag slechts het formulier bevatten. Geen brief of andere mededeling !
7. Er wordt slechts één prijs per winnaar toegekend.
8. De prijsvraag wordt voor ALLE deelnemers afgesloten op 31 december 1956, te middernacht.
9. Alle prijzen moeten afgehaald worden voor 30 juni 1957. De prijzen kunnen niet omgeruild worden.
10. De leden van het personeel van Kuifje, evenals hun familieleden, mogen niet deelnemen aan onze prijsvraag.
11. Tegen de beslissingen van de directie kan geen beroep worden aangetekend.

Sensationele PRIJZEN

1 en 2	2	Volkswagens voor een totale waarde van . . . F.	120.000
3 en 4	2	televisietoestellen SBR .	30.900
5 en 6	2	SABENA reizen Napels heen en weer	11.000
7 en 8	2	SABENA reizen Rome heen en weer	11.000
9 en 10	2	SABENA reizen Milaan heen en terug	6.000
11 tot 30	20	AJAX fietsen . . : . .	58.000
31 tot 50	20	radiotoestellen SBR (laatste model)	42.000
51 tot 70	20	Gasvuurtjes GOVERNOR	19.900
71 tot 90	20	GOVERNOR jassen . . .	18.000
91 tot 110	20	GOVERNOR tenten . . .	13.000
111 tot 130	20	fototoestellen GEVABOX.	5.500
131 tot 150	20	petroleumvuurtjes GOVERNOR	6.000
151 tot 350	200	vulpennen LE TIGRE . .	48.000
351 tot 550	200	drinkbussen GOVERNOR.	24.000
551 tot 750	200	dozen REVELL (klein model)	19.000
751 tot 950	200	lampen GOVERNOR . .	18.000
951 tot 1150	200	albums van de LOMBARD COLLECTIE . . .	13.000
1151 tot 1350	200	albums van de KUIFJE'S BON	10.000
1351 tot 1850	500	colli van de KUIFJE'S BON	25.000
1851 tot 2050	200	SABENA spelen	4.000

IN HET GEHEEL
MEER DAN 2000 PRIJZEN VOOR EEN TOTALE WAARDE VAN 1/2 MILJOEN

van de Grote Prijsvraag, kan je deze aanvragen aan de redactie en

Verhaal van
YVES DUVAL

DE LAATS

MEN hoorde slechts de stappen van genagelde laarzen en nu en dan de stem van de officier, die steeds dezelfde woorden herhaalde :

— Vooruit, jongens ! Wij moeten ons haasten, vlug !

Het waren de soldaten van een verslagen leger, die in twee rijen, zonder een woord te spreken en gebukt onder het gewicht van hun rugzak uit rundsleder, diep in het land doordrongen. Hun enige hoop was een kleine brug, die over een bergstroom liep. Eens aan de overkant konden ze zich tussen de rotsen verschuilen en even uitrusten. De Indiaanse verkenners, geallieerden van het leger van het Noorden, beheersten reeds de hoogten. Nu en dan zoefde er een kogel en spatte er een steen aan stukken. Soms ook liet een soldaat zijn geweer vallen en rolde in het stof. Indien hij slechts licht gewond was, tilden zijn kameraden hem op en namen hem mee. Indien hij zwaar gewond was, lei men hem in het midden van de weg om de mars van de anderen niet te hinderen. De soldaten klemden de tanden op elkaar en gingen voort. Het was immers oorlog...

Reeds weken vluchtte het zevende infanterieregiment van de zuidelijke staten voor de opmars van de Noordelijken, aangevoerd door generaal Grant. Het zag er naar uit dat de Secessieoorlog slecht zou aflopen voor de Zuidelijken. De soldaten waren moe en uitgeput, overal waar ze kwamen moesten ze gewonden en doden achterlaten...

HET was nacht. In een afgelegen hoeve zat een jonge officier, die de uniform van de Zuidelijken droeg, op een hoek van de tafel. Het was kapitein Varista. Hij had zijn vest uitgetrokken en een oude vrouw lei een verband om zijn linkerarm.

— Meester, zuchtte de oude boerin, wie zou er tien maanden geleden gezegd hebben dat wij je zo bleek en uitgeput zouden terug vinden ? Heb je al iets gegeten vandaag ?

— Dank je, mijn goede Theresa, ik heb geen honger. Ik ben bleek omdat ik zoveel bloed verloren heb, maar dank zij je zorgen zal ik vlug genezen. Heb je misschien niet een slokje rum in huis ? Dat zou mij deugd doen ! Ik moet onmiddellijk weg...

— Maar neen, mee[illegible] je kan toch zo niet [illegible] Je heeft [illegible] oorts !

— Voor niets ter wereld zou ik in de handen van de Yankees willen vallen. Zodra Tom terug komt met nieuws, wil ik mijn kans wagen!

Carlo Varista was een groot landeigenaar uit het zuiden, hij was ten strijde getrokken tegen de Noordelijken en het lot had hem terug gedreven [illegible] zijn eigen streek. Door een kogel in de arm geraakt was hij bewusteloos van zijn paard gevallen en had hij onderdak gevonden bij de weduwe van een van zijn eigen boeren. Tom, de vijftienjarige kleinzoon van de boerin, had een kleine verkenningstocht in de omgeving ondernomen en keerde nu terug.

— Je kan niet meer over de brug van de Gavarnac, meester. Ik ben tot daar doorgedrongen en heb gezien dat de voorposten van de Noordelijken de brug bezetten. Ze zijn met een vijftigtal, ze hebben zich in hun brede mantels gehuld om uit [illegible] rusten.

— Verduiveld antwoordde de kapitein, en alle andere bruggen over de bergstroom werden door onze eigen troepen vernietigd.

— Er blijft er nog één, zei Tom. Het is de kleine, smalle brug, juist na de waterval. Ze is erg wankel en rot, maar ze kan het gewicht van een man nog wel torsen !

— Uitstekend ! Dan moet ik daar heen !

— Je zal een grote omweg om de rotsen moeten maken, maar dat is nog beter dan door de bergengte te lopen, want die wordt reeds bewaakt.

De officier nam zijn hoed en zijn sabel.

— Dank je, Theresa, en dank je, Tom ! Tot weerziens !

— Wees voorzichtig, meester ! zei de oude boerin. Sedert een week wemelt deze streek van zwervers en struikrovers. Het zijn mensen die God noch gebod kennen en de legers volgen om de lijken te plunderen en de alleenstaande hoeven te overvallen.

— Wees maar niet ongerust, zei de kapitein glimlachend. Ik heb nog een revolver.

— Vergeet niet dat mijn dochter Jenny en haar man in de kleine hoeve wonen, niet ver van de waterval. Ga daar schuilen, indien het nodig is. Ze zullen je beslist onderdak geven en je ook alle hulp verschaffen !

— Ja, ik herinner mij die kleine boerderij « Little White House » geheten wel. Maar maak je geen zorgen, alles zal best verlopen en nogmaals hartelijk dank !

★

OP de drempel van de hoeve keek de officier even om zich te oriënteren en ging dan met vaste stap op weg. Alles leek vredig en rustig onder de mooie sterrenhemel van Virginia. Een fijn parfum steeg op van de ingeslapen aarde. Carlo Varista liet de rotsen

STE BRUG

Geillustreerd door
Dino ATTANASIO

rechts liggen, stak dwars door een katoenveld, liep rond een dorp en sloeg dan af naar de bergstroom. Hij kende deze streek zo goed dat hij blindelings zijn weg zou vinden. Even dacht hij aan zijn mooie woning met de zuilen in empirestijl, die ginds aan de andere kant van de hoogvlakte lag en waar zijn vrouw en drie kinderen verbleven. Een enkele gedachte behekste hem : over de Gavarnac geraken, zijn compagnie weervinden en vooral niet in handen vallen van de Yankees. Hij hoorde reeds het geluid van het water, dat kokend en schuimend van de hoge rotswand in de enge vallei stortte en tussen de hoge bomen zag hij in de verte « Little White House ».

Hij liep langs de tuinheg rond de kleine hoeve en struikelde over een weke massa. Hij boog zich voorover en ontdekte het lijk van Puck, de grote wachthond van Jenny. Het dier was neergekogeld door een revolverschot in het oor. Zijn lichaam was nog warm. De officier greep zijn revolver en sloop behoedzaam naar het venster van de hoeve, die schaars verlicht was. Op tafel stond er een brandende kaars in een fles, en in het zwakke licht ontdekte Carlo Varista een vreselijk schouwspel. Een groep struikrovers omringden Jenny en Nikolaas, de dochter en de schoonzoon van de oude Theresa. Hun handen waren stevig op hun rug gebonden en een van de outlaws hield zijn mes dreigend in de hoogte.

— Zeg ons waar je het goud verborgen hebt! bulderde hij. Wij hebben heel wat middelen om je aan het spreken [redacted] brengen. Denk maar niet dat je zal ontsnappen! Wel, spreek op!...

— Wij hebben niets meer! kreunde de jonge vrouw. Wij hebben alles gegeven. Laat mij met rust. Wij hebben geen goud, ik zweer het!

De officier wou naar binnen stormen om hulp te verlenen aan de ongelukkigen, toen hij inzag dat het onmogelijk was. Hij stond alleen tegen tien tot de tanden gewapende struikrovers, die voor niets terug deinsden. Zelfs indien [redacted] er twee of drie kon overmeesteren, bleven er nog altijd genoeg over om hem onschadelijk te maken.

Maar hij kon toch die twee hulpeloze mensen niet aan hun lot overlaten? Hij moest hen helpen. Hij verliet de tuin van de kleine hoeve behoedzaam en liep in de richting van de stenen brug, die ongeveer 300 meter van daar over de bergstroom lag.

— Ik ben een officier van het Zuidelijk leger en ik geef mij over! riep hij tot de schildwacht. Indien je een hart hebt, volg me dan. Een tiental rovers willen een jonge boer en zijn vrouw ombrengen in die witte boerderij die je daar ziet. Wij dragen niet dezelfde uniform, maar ik meen dat het onze plicht is deze misdaad te verhinderen.

De soldaten van het Noordelijk leger grepen hun karabijnen en volgden Varista. Enkele minuten later waren de outlaws reeds overmeesterd en gekneveld.

— Luitenant, zei Varista tot de officier die het bevel voerde, ik dank u van harte. Ik ben te uwer beschikking.

— He, zei de officier, en wees naar de kleine houten brug, daar ligt nog een brug die op mijn kaart niet aangeduid is. Maar het is waar dat ze waarschijnlijk onbruikbaar is!

— U vergist zich, mijnheer! De brug draagt nog wel het gewicht van één man. Het is langs daar dat ik wou ontsnappen om mijn eigen compagnie te bereiken, maar toen zag ik het drama in het huisje...

— Ekskuseer, kapitein, maar ik ben erg sceptisch! Ik moet zien alvorens ik kan geloven. Naar mijn mening is de brug helemaal rot en kan ze [redacted] niet meer dragen! Ik verzoek u dus het [redacted] beproeven... Wat, u aarzelt? Nu ziet u wel dat [redacted] er ook geen vertrouwen in heeft!

Carlo Varista meende de jonge luitenant te begrijpen. Hij was er niet heel zeker van dat het waar kon zijn en wou de jonge kerel in de ogen kijken, maar deze had zich reeds omgedraaid en marsjeerde met zijn soldaten in de richting van de stenen brug. Carlo Varista liep over de kleine houten brug die hem de weg naar de vrijheid opende. Hij was dolblij.

— Veel geluk, kapitein! riep de jonge luitenant hem na en wuifde even met de hand.

Dan keerde hij zich naar zijn soldaten en voegde er aan toe :

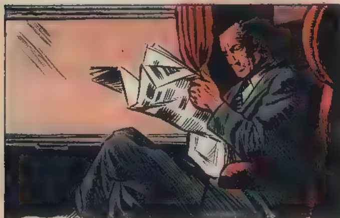
— Zo iets ziet men niet alle dagen! Daarvoor moet je werkelijk moed hebben en ik zou mijzelf als een grote lafaard beschouwen, indien ik zo'n dapper man zou gevangen genomen hebben!

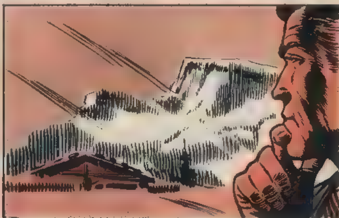
OPERATIE WAAGHALS

DE OPDRACHT VAN KEN DOLAN

1 JUNI 1939. — De trein was zo juist over de Italiaanse grens gereden en stoomde nu in vlug tempo naar Villach, de eerste stad van enig belang op Oostenrijks grondgebied. Ken Dolan zat op een gemakkelijke bank in eerste klas en dacht er aan dat hij binnen vijf uren te Wenen zou toekomen. Hij vroeg zich af wat hem in die romantische stad, waarover zich dreigende wolken samenpakten, wachtte. Zijn rechtstreekse overste bij de Intelligence Service had hem klaar uiteengezet wat men van hem vroeg. De opdracht was niet bijzonder moeilijk.

2 DE geheime Engelse diensten hadden vernomen dat Duitse geleerden formules hadden uitgewerkt voor raketwapens. Dank zij de medeplichtigheid van een hoog geplaatst Oostenrijks ambtenaar, die vijandig stond tegenover de Anschluss (1), had men deze dokumenten kunnen fotograferen. Ken Dolan moest de films in Wenen afhalen en ze naar Londen brengen. Het was eenvoudig en alles was zorgvuldig voorbereid. Zodra hij uit de trein stapte, zou Dolan naar Douglas Hilary gaan, de Engelse agent die belast was met het organiseren van de hele operatie.

3 WIEN-SUEDBAHNHOF. — Ken Dolan wierp een blik op zijn uurwerk : het was vijf uur en tien, de trein was stipt op tijd. Zonder zich te haasten liet hij zich meedrijven met de stroom reizigers. Op het ogenblik dat hij zijn kaartje aan de kontroleur gaf, vielen zijn ogen op een jongeman die hem zeer oplettend gadesloeg. Ken Dolan voelde zich niet helemaal op zijn gemak. Hij wendde de blik af en vervolgde zijn weg. Enkele ogenblikken later stond die jonge kerel echter voor hem en vroeg : « Is u mijnheer Dolan ? » Ken knikte bevestigend.

4 MEN heeft mij de opdracht gegeven u deze brief te overhandigen ! zei de jongeman en reikte de Engelsman een gesloten omslag aan. Een sekonde later was hij reeds in de menigte verdwenen. Een beetje ongerust maakte Dolan de omslag open en las deze boodscap : « Opgelet : tegenbevel. Kom niet naar mijn woning ! Zodra je het station verlaat zoek je een taxi, merk : Opel, kleur : rood, nummerplaat : W 30340. Stap in die taxi. (g) Hilary. » Het was een bevel. Hij had niets anders te doen dan te gehoorzamen. Ken stak het briefje in zijn zak en keek even rond...

5 HET was helemaal niet moeilijk de taxi door Hilary beschreven te vinden. Het was de oude taxi, die op een vijftigtal meter van het station geparkeerd was. De chauffeur was blijkbaar op de hoogte, want toen hij de jonge Engelsman zag naderen, knikte hij met het hoofd. Zonder van zijn plaats op te staan, opende hij de deur en zei heel eenvoudig : « Stap maar in ! » Erg verbaasd gehoorzaamde Dolan. Op het moment echter dat hij in de wagen wilde stappen, week hij instinktmatig terug...

6 ER zat reeds iemand in de taxi: een man die zo wat vijftig jaar kon zijn en tamelijk mager was. In de halve duisternis herkende Dolan hem niet dadelijk, dan wist hij echter met wie hij te doen had. « Hilary, wat gebeurt er ? » fluisterde hij. « Stap in, vlug ! zei de andere met hese stem. Ik zal het je onderweg wel uitleggen. » Dan boog hij zich naar de chauffeur toe en gaf hem een adres dat Ken niet begreep. Enkele ogenblikken later startte de taxi in een blauwe rookwolk...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE GOUDEN EEUW

OVER de persoonlijkheid van keizer Augustus kan men van mening verschillen. Maar het is een feit dat zijn regering voorspoedig was voor heel het Romeinse rijk. Het was voor Rome een echte gouden eeuw. Kunsten en letteren bloeiden, de stad was goed georganiseerd, er heerste vrede en voorspoed. Het was zo'n mooie tijd dat men na Augustus, met enige weemoed om hetgeen voorbij was, zei : « Ha, die eeuw van Augustus ! »

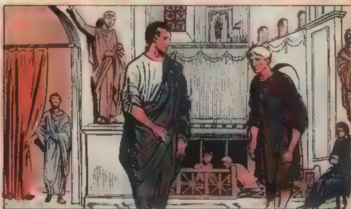
1. - VERGILIUS WANDELT DOOR DE STAD

HET was een mooie lentemorgen en Vergilius profiteerde er van om een luchtje te scheppen. Men kan immers niet altijd verzen schrijven ! Je weet wel dat Vergilius de dichter is van de Eclogae of Bucolica. « Ik ga een paar dagen rust nemen, zo dacht de dichter, en daarvoor heb ik geen paleis aan het meer nodig zoals mijn kollega Catullus... En Rome wordt steeds mooier. Het aantal Griekse beelden neemt voortdurend toe, men zegt dat er thans 70.000 zijn. Het panteon van Agrippa is prachtig.. Men hoort hier twintig talen spreken, vooral het Grieks... »

2. - TITUS-LIVIUS

VERGILIUS stapte een boekhandel binnen en ontmoette aldaar Titus-Livius, die beroemd is om zijn nationale geschiedenis « Ab urbe condita » (van de stichting van de stad af), die bestaat uit 142 boeken. De twee grote Romeinen begroetten elkaar hartelijk. « Titus-Livius, gaat je werk vooruit ? vroeg Vergilius. En hoeveel boeken denk je aan de geschiedenis van Rome te wijden ? » — « Honderd vijftig ! » antwoordde Titus-Livius. « Dat de goden je helpen ! »

3. - EEN GOED BAD

VERGILIUS kwam bij de Termen. Het was een mooi, splinternieuw gebouw met prachtige mozaïken, marmeren banken en kunstige fresco's. Hij ging binnen. « Tepidarium », zei hij tot een slaaf, « een warm bad ! » In een groot marmeren zwembad vloeide het water uit zilveren kranen. De toiletzeep kwam uit Belgie... Er was een massage voorzien en geparfumeerde oliën

4. - DE BASILIEK

UITGERUST en welgezind stapte Vergilius de Juliabasiliek binnen. Het was een reusachtige, rijk versierde zaal, die voor alles diende en bijzonder voor gezellige praatjes. Hij was er van overtuigd daar vrienden aan te treffen. Inderdaad, hij ontmoette er een vriend geneesheer, een advokaat, een architekt en verschillende argentarii of bankiers. Ze lazen bijna allemaal de acta diurna, d.w.z. het dagblad

5. - DE EEUW VAN AUGUSTUS

DE avond bracht Vergilius door bij Mæcenas, een vriend van de keizer die kunsten en letteren beschermde. In een mooi en geraffineerd kader luisterden zij naar de dichter Horatius, die zijn mooie « Oden » voorlas. Vergilius feliciteerde de dichter van harte en zij dan : « Vrienden, menen jullie ook niet dat wij in de gouden eeuw leven ? Er het is een god welke ons deze eeuw, deze grote bloei schonk ! » — « Ja, antwoordde iedereen, een god, de goddelijke Augustus ! »

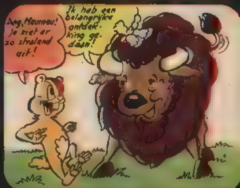
Onze tekenfilm voor alle jongens van

GEEN ORCHIDEEËN VOOR PLUIMSTAART

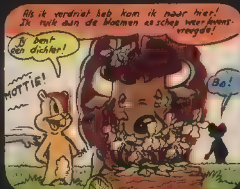
DOOR

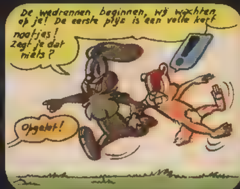
J. ANGENOT

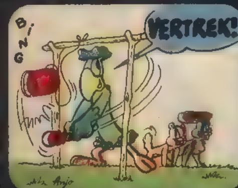

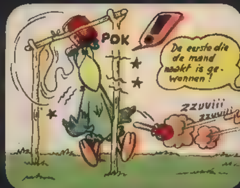

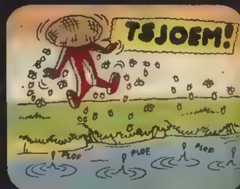

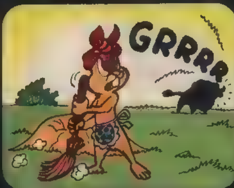

7 tot 77 jaar en ... de anderen!

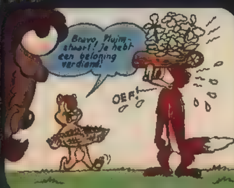

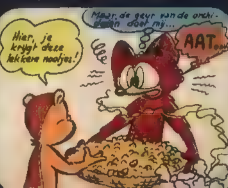

HET ULTRA-GELUID

TEKST VAN LOUIS GERNAY

① DE TOVERFLUIT

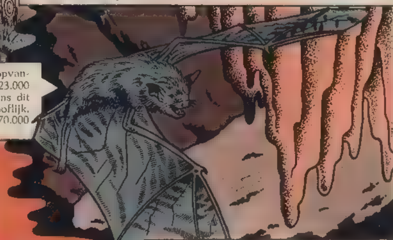
HANDEN omhoog, vlug!... » Ernst Schroeder wordt bij verrassing in de rug aangevallen. Alvorens te gehoorzamen brengt hij bliksemsnel een klein zilveren fluitje aan de lippen en blaast er uit alle macht in. Geen enkel geluid is hoorbaar, en toch... De smokkelaar heeft zijn revolver in de rug van de douanier gezet en wil hem ontwapenen. Binnen enkele ogenblikken zal dit punt van de Duits-Belgische grens niet meer bewaakt zijn en de smokkelaars zullen hiervan profiteren. Eensklaps valt er een zware massa op de schouders van de smokkelaar, die op de grond tuimelt. Ernst Schroeder grijpt zijn Mauser. De smokkelaar is er aan voor zijn moeite. De douanier kreeg de overhand, dank zij Rudi, de herdershond, die hem op zijn tochten vergezelt. Rudi had het fluitje gehoord...

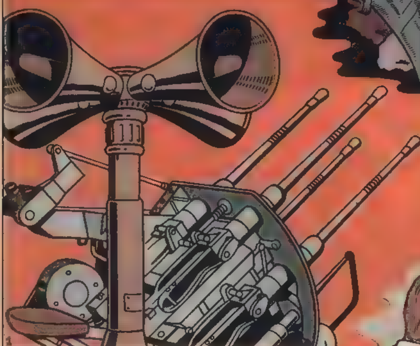

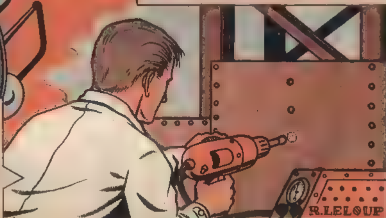
EEN van de hoogste of de scherpste tonen die het menselijk oor kan opvangen is die, voortgebracht door een zoevende kogel: 16.000 trillingen per sekonde. De mens hoort de klanken die van 20 trillingen tot 20.000 trillingen per sekonde verwekken. Daar boven of daar onder hoort het menselijk oor niets.

EEN hond kan echter tot 25.000 trillingen per sekonde opvangen. Het fluitje van de douanier verwekt ongeveer 23.000 trillingen per sekonde. Nu weet je meteen waarom de mens dit **niet** en de hond dit **wel** hoorde. Het lijkt bijna ongelooflijk, maar toch is het waar dat de vledermuis klanken met 70.000 trillingen per sekonde opvangt. De sprinkhaan 40.000.

EEN klank wordt dus gevormd door trillingen. Deze trillingen worden door de lucht naar het oor gebracht. Wanneer er geen lucht aanwezig is, is er ook geen geluid. Wij horen zowel de snaren van een viool trillen als het geloei van de alarmsirene. Wij horen de doffe trommels en de luide saxofoon. Het ultra-geluid blijft echter voor ons oor een onbekend terrein. De ultrasonische golven kunnen uitgezonden worden door zenders, gebaseerd op de eigenschappen van een kristal : het kwarts dat drie miljoen keer trilt per sekonde.

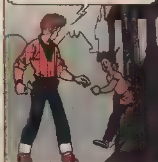
ER werden industriele apparaten gebouwd die meer dan twaalf miljoen trillingen per sekonde uitzenden. Het ultra-geluid kan brandwonden veroorzaken, bacteria doden, kwik in water imulgeren. Met ultra-geluid kan men het linnen wassen, jonge wijn oud maken, melk homogeniseren. Men mag dus wel zeggen dat het ultra-geluid een toverfluit is!

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

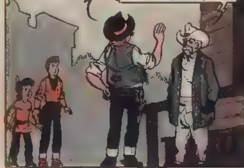
Verdeeld tussen zijn plicht en zijn vriendschap voor Kid Ordinn, verkiest Dog Bull het zijn taak als sheriff neer te leggen...

In enkele woorden brengt de burgemeester Chick Bill op de hoogte van de ontsnapping van Kid Ordinn en zijn laatste « heldendaad »...

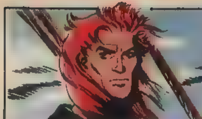

(Wordt voortgezet)

Jij lacht je haast een bult met Dog Bull en Kid Ordinn...

Harald de

Harald en Tuskarora, die op zoek zijn naar de gevangen genomen Vikings, worden verrast door een kudde bisons...

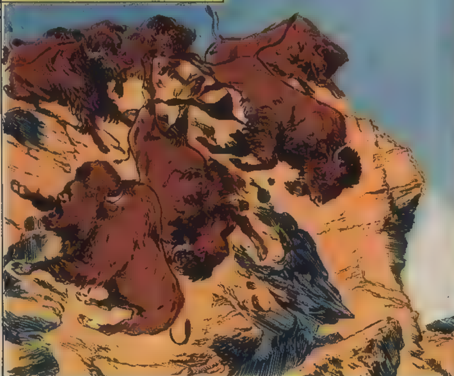
Ho, kijk, Tuskarora ! Ze stormen recht op de ravijn af ! Zijn die dieren dan zó dwaas ?...

En wat zullen ze dàar dan doen ?

Intussen stormen de logge dieren blindelings verder. Zij, die aan het hoofd van de kudde lopen, hebben de valstrik ontdekt, maar slagen er niet meer in te stoppen, want zij worden door hun verblinde soortgenoten de ravijn ingeduwd.

Het procedé is handig, maar wreed ! Er vallen veel meer slachtoffers dan nodig !

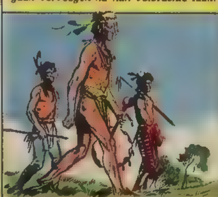
Plotseling schrikt de Irokees. Hij doet zijn gezel zwijgen !

Weldra duikt een groep wilden op in het hoge gras.

Dat zijn de opjagers die hun kameraden gaan vervoegen na hun volbrachte taak.

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE CHINESE DOOLHOF

Buster Webb meent dat de kleine Chinees, Li-Fang genaamd, hem zou kunnen helpen bij het opsporen van de ware leider van de bende. Hij gaat de Chinees daarom opzoeken in een music-hall waar deze laatste als messenwerper optreedt...

Roman van Y. DUVAL — *Geïllustreerd door Aidans*

BUSTER WEBB ZIT ER MIDDENIN

LI-Fang trok Buster Webb vlug naar het venster en fluisterde :

— Vlucht hierlangs ! Deze trap geeft uit op de nooduitgang... Tot morgenvroeg om 8 uur... aan het Chinees stoombad !

Zodra de jongeman weg was, liep de kleine Chinees met een kalme, vaste stap naar de deur van zijn loge en schoof de grendel weg. Nel Molsen stapte binnen, gevolgd door de grote Jim, die een pijnlijk gezicht trok en zich over het hoofd wreef.

— Weet je reeds, mijnheer Fang, zo begon Molsen, dat onze kleine boer hedenavond hier in dit teater was. De arme Jim was er in geslaagd hem bij de lurven te grijpen en leidde hem naar mijn bureau op het ogenblik dat hij neergeveld werd door...

DOOR een zak zand, die dienst doet als tegengewicht en die vlak op Jim's kop terecht kwam. Ja, ik ben volledig op de hoogte, want ik ben het die Jim knock-out sloeg.

— Jij, mijnheer Fang ?... Je hebt het dus op je eigen lui gemunt ?

— Ja, dat moet ik wel als die te dom zijn om me te begrijpen en me te helpen.

— Ik beken dat ik niet begrijp...

— Ik heb je al duizend maal gezegd dat je geen nutteloos geweld mag gebruiken en geen schandaal mag verwekken. Wanneer zullen jullie eindelijk begrijpen dat de hersens hun zetel niet hebben in de vuist en de verbeelding niet in de loop van een mitraillette zit ?

— En de microfilms ?

— Denk jij dat die knaap hier kwam rondsnuisteren met de microfilms in z'n vestzak ? Het is op het ogenblik dat hij vertrouwen in me begon te krijgen, dat jullie alles in de war stuurden. Snappen jullie het dan werkelijk niet ? Die kerel is erg naief en schijnt niet eens te weten voor wie hij eigenlijk werkt. Dat wil echter niet zeggen, dat hij dom is. We moeten hem vangen door een list, met sluwheid. Van hem kunnen we vernemen wat de politie op dit ogenblik weet of niet weet. Hij denkt dat ik zijn helper, zijn vriend ben. Deze avond zocht hij me en riep mijn hulp in om de ware leider van onze bende te ontdekken. Door hem het middel aan de hand te doen aan jullie greep te ontsnappen, versterk ik zijn dankbaarheid jegens mij. Morgen heeft hij voor mij geen enkel geheim meer. Zo hoop ik het spoor te vinden dat ons tot bij de begeerde microfilms zal leiden...

EN terwijl Li-Fang aan zijn bondgenoten een sluw plan uiteenzette, raakte Buster Webb door een verlaten steeg weer op de grote laan en liet zich door een taxi naar Hotel Star brengen, waar hij Bill Vernon zou vinden. Het was nog maar elf uur, dus bestond er een kans dat de vriend van Igor nog niet naar bed was.

Bill Vernon stond in pijama en poetste energiek de tanden toen Buster Webb aanklopte. Buster meende dat de grote kin van Vernon er die avond nog groter, nog sterker uitzag...

— Ekskuseer dat ik je nog zo laat kom storen, Mr. Vernon, begon hij.

— Je stoort me allerminst. Ik slaap nooit voor 2 uur 's morgens. Ik leg me om dit uur gewoonlijk te bed om kranten en tijdschriften te lezen. Dat bezorgt me enige verstrooiing. En wat brengt u me voor nieuws mee ?

— Ik zag Li-Fang hedenavond in de music-hall van Nel Molsen... Je weet wel de knecht waarover ik je sprak. Waarschijnlijk om wat bij te verdienen treedt hij als messenwerper op in het teater van z'n baas. Een handige kerel !

— Messenwerper zeg je ? Als gezelschapsspel niet zo gezellig, me dunkt !

— Gekscheer niet. Z'n talent kwam me vandaag werkelijk goed te pas. Een handlanger van Nel Molsen leidde me met de revolver in de vuist een trap op als de kleine Chinees me redde... Met zijn hulp slaagde ik er in langs de noodtrap in een kleine steeg te geraken en te ontsnappen aan m'n achtervolgers.

— En ben je er werkelijk van overtuigd dat je die zoon van het Oosten kan vertrouwen ? Hij veroorlooft zich zoveel vrijheden tegenover z'n baas dat het aan het ongelooflijke grenst.

— Li-Fang is een sluwe vos ! Hij heeft een hartsgrondige hekel aan de brutale kinkels die hij dient.

— Ik ben daarvan helemaal niet zo zeker !

— Kom, kom ! Je scepticisme is niet gewettigd. Welk belang zou Li-Fang er bij hebben mij te helpen ?

— Ja, inderdaad... Ik beken dat ik het nog niet inzie. Ik zoek...

— Zie je wel ! Ik heb een afspraak met hem gemaakt voor morgenvroeg om 8 uur. Weet jij waar de Chinese stoombaden ergens te vinden zijn ?

— Ja, hoor ! Naast het zwembad. Ik ben er vroeger wel eens geweest. Eerst krijg je daar een stoombad, dan slaat men je met hete omslagen en wilgenstokjes. Prachtig om fit te blijven !

— Dan is dat net wat ik nodig heb. Na die twee bewogen dagen voel ik me doodop. Ik hoop dat er hier nog een kamer vrij is, want ik val om van de slaap. Ik geloof dat ik een week aan een stuk zou kunnen slapen...

— En dat voor zo'n sterke kerel ! Verslaap je rendez-vous morgen niet ! Tracht je Chinees zo veel mogelijk te doen praten en let zelf heel goed op je woorden.

— O. K. Reken daar op !... He, je kleedt je terug aan ? Ga je nog uit ?

— Ik kreeg kreeft bij het avondmaal en ze ligt me zwaar op de maag. Ik loop nog even de straat op om een pijp te roken, dat bevordert de spijsvertering. Goede nacht !

TOEN Buster Webb zich de volgende morgen naar het Chinees stoombad begaf, had Bill Vernon het hotel reeds verlaten. Li-Fang wachtte Buster aan de ingang van het gebouw op.

— Kom, we gaan snel binnen, het is best dat men ons hier niet samen ziet. Het duurde gisteravond een geruime poos vooraleer ik er Molsen kon van overtuigen, dat je geen voet in mijn loge zette. Ik vrees dat ze me nu schaduwen.

Ze klommen naar de tweede verdieping en werden er ontvangen door een man die de baders behulpzaam was.

— Mijnheer vergezelt me, zei de Chinees. Laat nog een tafel [redacted] m'n hut installeren, terwijl wij ons ontkleden. We willen praten. We laten ons vandaag niet masseren. Zorg er voor dat we niet gestoord worden.

Ze hulden zich in een brede kamerjas en strekten zich uit op tafels die in de kleine kajuit waren geplaatst. Het was er zo warm als in een broeikas.

— Vertel me nu eens wat je eigenlijk wenst, zo begon Li-Fang.

— Dat heb ik je gisteren reeds uitgelegd. Ik wens de naam, de nauwkeurige persoonsbeschrijving van de man die de bende leidt.

— Ik ben er van overtuigd dat het Nel Molsen is. Natuurlijk brengt deze zijn knecht niet op de hoogte van al z'n zaken, maar ik heb m'n ogen niet in m'n zak en het gebeurt dat die heren vrijuit praten in mijn aanwezigheid. Ze handelen waarschijnlijk in verdovende middelen.

— Daarover gaat het niet, antwoordde Buster. Er zijn wellicht die verdovende middelen, er moet ook nog iets anders zijn. Ik sprak je gisteren reeds over Igor... Dat Boeddhabeeldje heeft in werkelijkheid iets te maken met microfilms...

— Het is heel gevaarlijk zich met dergelijke zaken te bemoeien... Dat ruikt naar spionage... En die Igor zou dat soms geen...

— Verdraaid nog toe! riep Buster die toen hij z'n hand langs de tafel liet neerhangen, plotseling een draad in plastiek voelde. Heel de hut was nu vol stoom en men kon nauwelijks tien centimeters ver zien. Met duim en wijsvinger volgde hij langzaam de draad tot onder een plankje waar hij een ronde doos ontdekte. Hij rukte ze er af en brak de dunne kabel...

— Bekijk dat eens Li-Fang! Je deed er goed aan erg op je hoede te zijn. Om ons gesprek af te luisteren, hadden onze gangsters onder het plankje van de tafel waarop je gewoonlijk ligt, een minuscule microfoon geplaatst!

— Wat heb ik je gezegd, bromde de Chinees terwijl hij overeind kwam. We zijn nergens meer veilig. We moeten ons vliegensvlug aankleden en ons uit de voeten maken.

VOLGENDE WEEK :

HET TOEVAL HELPT

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

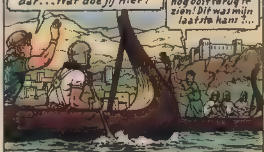
VAN JACQUES MARTIN

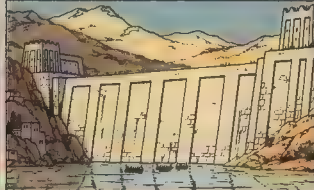
Buiten de stad zal Arbaces zijn laatste troef uitspelen...

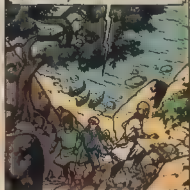

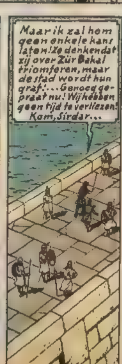

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

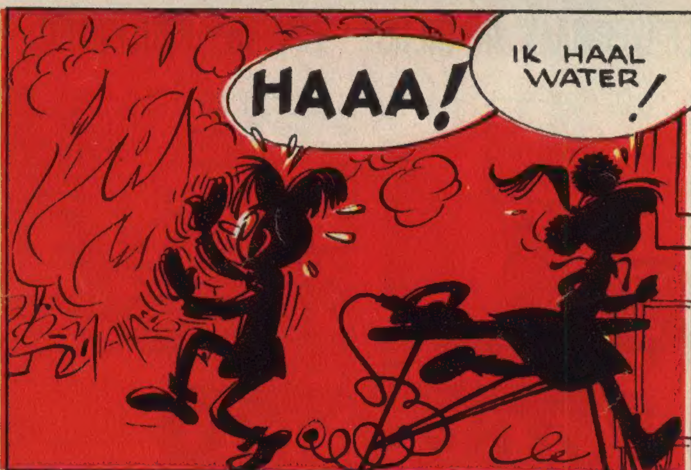

HERFSTSTEMMING IN PARIJS

DE POS

EEN KOGEL VINDT DE UITGANG

CECIL BOLS, een soldaat van het Amerikaans leger tijdens de oorlog 1940-1945, vrachtvoerder in het burgerlijk leven, kreeg een kogel in het hoofd. Ondanks de welgemeende raadgevingen van de dokters wou hij zich niet laten opereren. Eens gedemobiliseerd zette hij zich weer achter het stuur van z'n zware camion en reed van oost naar west, van noord naar zuid. En nu, na twaalf jaar, gebeurde het...Bolls reed over een vreselijk slechte weg, z'n wagen schokte zodanig dat onze held er begon van te hoesten en plotseling de kogel uitspuwde... Die kogel had op z'n eentje de uitgang gevonden!

NIEUWS IN

● Voor automobilisten die een broertje dood hebben aan de rekenkunde, bracht een Amerikaanse firma een toestel in de handel dat nou eens juist uitcijfert hoe snel de automobilist moet rijden om een bepaalde afstand binnen een bepaald tijdsbestek af te leggen.

● De eerste vlucht New York-Los Angeles met een

LEEDVERMAAK IN DIENST VAN DE PUBLICITEIT

's Zondagsavonds keren de stadslui die een uitstap maakten per auto in massa terug naar de stad en dat veroorzaakt dan een hele reeks geweldige verkeersopstoppingen. De automobilisten worden zenuwachtig, klaxoneren, de kinderen huilen, de agenten bulderen... je kent dat wel! In Londen is dat ook het geval en nu hebben de publiciteitsdiensten van de spoorweg, met enig leedvermaak, sandwichmen ingezet die kalm voorbij wandelen met grote schilden waarop te lezen staat: « De volgende keer neem je de trein! »

TAAIE KERELS

IN de gezegende leeftijd van 109 jaar stierf er een man die tijdens de Amerikaanse Secessieoorlog streed in de rangen van de Noorderlijken (1861-1865). Hij had veertien kinderen. De soldaten die streden aan de kant van de Zuidelijken zijn nog taaier want, naar het schijnt, zijn er nog drie in leven die thans resp. 108, 109 en 113 jaar oud zijn.

TILJON

HET KORT

« jet » toestel is voorzien voor 15 juni 1959. Er zijn nu al geen plaatsen meer te krijgen voor die reis.

● Koning Hussein van Jordanie schonk z'n vrouw een vliegtuig met boudoir, elektrische keuken, ontvangstkamer, enz., enz. Dit zeer bescheiden geschenkje kostte slechts tien miljoen frank. Een peulschilletje !

Het herkenningsteken

NA het einde van de pauze zoeken een dikke dame en een dikke heer hun plaats in de zaal weer op. Ze hebben enige moeite hun zetels terug te vinden en lopen enkele malen langs de vele rijen. Plotseling wendt de dame zich tot een heer die op de hoek van een rij zit en vraagt :

— Mijnheer, heb ik niet op uw tenen getrapt toen ik daarstraks, na het einde van het eerste bedrijf, m'n plaats verliet ?

De heer die zich aan excuses verwacht :

— Ja, mevrouw, dat hebt u inderdaad gedaan...

— Dank u, mijnheer, dan is dit onze rij !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE 'N EGOIST ?

12 JA : Mijn beste vriend, doe eens speciaal je best om niet aan je eigen klein persoontje te denken, maar aan anderen. Geef blijk van vriendschap, van dankbaarheid. Het is misschien een beetje moeilijk in het begin, maar je zal er later gelukkig om zijn. Indien je dit niet doet zal je spoedig merken dat je geen enkele ware vriend meer hebt en dat je alleen staat !

VAN 8 TOT 11 JA : Heb je veel vrienden ? Ik denk het niet ! Je bent een kleine egoist, men weet het, dus laat men je ook links liggen. Iedereen zal je op een goede dag met onverschilligheid behandelen !

VAN 4 TOT 7 JA : Jij begint je te bekommeren om het bestaan van je evennaaste. Dat is goed, maar nog niet genoeg !

VAN 1 TOT 3 JA : Jij bent niet egoistisch en de zeldzame keren dat je het toch bent, weet je het en ben je er later beschaamd over. Je bent een flinke kerel.

0 JA : Jij bent een engel ! Ik vind het erg mooi van je dat je zoveel aan anderen denkt. Laat je echter niet door sommige egoisten of harteloze mensen exploiteren !

STARTBANEN OP HET IJS

EEN nieuwe machine die gecontroleerd wordt door een enkel man en die de fondamenten van startbanen voor vliegtuigen kan graven in het ijs, werd in gebruik gesteld door de « Noordpool 6 », het vlottend observatorium dat de Russen aan de Noordpool hebben opgericht.

OM DE VOGELS TE BESCHERMEN

IEDER jaar in de herfst komen honderden en honderden trekvogels terecht tegen de Empire State Building van New York; ze worden aangetrokken door het felle licht van de reusachtige lamp die boven op de wolkenkrabber staat. De vroede vaderen van New York hebben deze lamp thans voor de duur van de trekperiode van de vogels gedoofd. Is dat geen mooi gebaar ?

Niet alle vogels trekken in de herfst van het noorden recht naar het zuiden, er zijn er die een zuidoostelijke en andere die een zuidwestelijke reisroute nemen. De ooievaars die tijdens de zomer in Duitsland nestelen, vliegen steeds zuidoost over de Balkan, Klein-Azië en Palestina. De meeuwen uit onze streken vliegen in zuidwestelijke richting. De meeste trekvogels blijven niet langer dan zes uren per dag in de lucht.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3053 — Giro 055.389

Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 60 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussee d'Antin, Paris IX.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montreal 34 (Que).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95.— F.	105.— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180.— F.	205.— F.	$ 4.00
1 jaar	350.— F.	400.— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit : Publiart

22-11-56

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

DE AVONTUREN VAN
KUIFJE
COKES IN STOCK
DOOR
HERGÉ

Kuifje belt et telefoonnummer op dat hij vond op het briefje, in de portefeuille van generaal Alcazar...

